

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

31 Tangitur hic quòd contineant offerre vole[n]tes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

nichasi, anathema sit. Similiter quia 2, quod ab Apo-
tolis traditum est, canon tenet antiquus; placuit, ut per
omnes Dominicinas, & per omnes dies Pascha usque ad
Pentecosten a, non prostrant 3 se in oratione causa
& humiliatis; sed recto vultu ad Dominum fungantur
orationis officio, quia in his diebus gaudium resurre-
ctionis Domini celebramus. Sic quis etiam a non pro-
stinentia. sed pro exercitatione escarum a carne ab-
stineat, placuit sancto concilio ut praeceptor, & sic, si
vult abstineat, abstineat. Si autem spernit, ita ut olera
costa cum carnibus non deguster, iste non obediens, nec
suspicionem heresis a se removens, deponatur de ordi-
ne clericatus.

1 ¶ Presbyter] Sequitur, vel diaconus. Quia sub-
lata sunt, quoniam absent a plerisque manuscriptis, & originali:
Caterius Burchardus, & Ivo similem canonom citam ex concilio
Turonensi, atque ita habent. Si quis proper publicam po-
tentiam a sacerdote acceptam, aut pro aliqua necessi-
tate. In aliisque Gratianus manuscriptum est: si quis propter publicam
penitentiam, a sacerdote acceptam absque aliqua necessitate, &c. qua optima videtur lectio. Nam in c. 18.
concilio Gangreni, unde hoc videtur Martius sumptus, nulla
presbyteri fit mentio, sed uirorum promonstratur, ut sup. ead. c.
si quis tanquam. Si quis ob pietatis, quemadmodum pu-
tatur, exercitationem, de Dominicis jejunet, anathema
sit. Et verbis: absque aliqua necessitate, viuentis huc impor-
tantes cap. 19. ejusdem concilia. Neque vero presbyteri huiusmodi
panitentia more laicorum imponebantur, c. illud, cum sequent. dist. 50.
& c. fin. vers. nec enim. 12. dist. Sed quando in gravissima criminis
publici incurvantur, depositi peregrinari jubebantur, c. si quis sacer-
dos. q. i. c. sacerdos. de pan. dist. 6.

2 ¶ Similiter quia 2] Hoc sumptum est ex canonico ultimo
concilio Nicen.

3 ¶ Non prostrant] In codice Lucensis regio legitur: non
prostrati, sed recto vultu ad Dominum fungantur ora-
tionis officio.

4 ¶ Si quis etiam] Hoc sumptum est ex concilio Ancyra-
no. c. 13. al. 14. & in eo mentio fit presbyter, ac diaconi.

DISTINCTIO XXXI.

¶ Tempus quoque quia nondum 1 erat institutum, ut sa-
cerdotes continentiam servarent. 2
¶ Nondum 1 Quod ait hic Gratianus, suffi-
tempus, quo nondum erat institutum, ut sacerdotes continentiam
servarent, in subdiaconi. [Nam & hi sacerdotum nomine interduum
comprehenduntur, valent, idem sacerdotio nomen, atque in sacri
constitutio, ut 3. ad initium distinct. 33. notatur, in gl. 1. quest. 1.
Qui per pecuniam] locum habere potest. Fuit enim tempus, cum
subdiaconi in aliquibus provinciis, ut in Sicilia, continente legibus
non adstringebantur: quod Gregorius locus, qui solus ad hanc rem
obscurmandam proxime a Gratiano citabatur, manifeste probat.
Diaconatum & presbyterium in Latinis ecclesiis nunquam licet
uxoribus, quas ante facies ordines duxerant, uti, ex canonibus,
qui post primum in hac eadem distinct. citantur, & aliis multis,
presertim epistol. 2. Syrici ad Hierumen Tarracensem, clare de-
monstratur.

C. I. ¶ Qui castitatem non premisisti, ab uxore sua
separari non cogatur.

Unde Gregorius scribit Petro subdiacono Se-
cilia. lib. 7. epist. 42.

A Nte d triennium subdiaconi omnium ecclesiarum
Siciliæ prohibiti fuerant, ut more Romanae ecclæ-
sæ nullatenus suis uxoriibus miscentur. Quod mihi
durum, atq; incompetens videtur, ut qui usum ejusdem
continentie non inventit, neque castitatem ante pro-
misit, compellatur a sua uxori separari, atque per hoc

a al. quinquagesimam. b absit vox ista ab origin. c Ibid.
cap. 58. d Pann. l. 9. c. 29. Polyc. l. 4. m. 21.

Decreti Prima Pars.

100

(quod absit) deterius cadat. Vnde a videtur mihi, ut
a praesenti die episcopi opis omnibus dicatur, ut nullum sub-
diaconum facere presumant, nisi qui se visiturum castè
promixerit, quatenus præterita mala & qua per propo-
situm mentis appetita non sunt, violenter non exigan-
tur, & futura cause caveantur. ¶ Qui vero post eandem
prohibitionem, qua ante triennium facta est, continer-
ter cum suis uxoriibus vixerunt, laudandi, atque remuneran-
ti sunt, & ut in bono suo & permaneant exhortan-
ti. ¶ Eos autem, qui post prohibitionem factam se
a suis uxoriibus continere noluerint, ad sacrum ordinem
nolumus promovere: quia nullus debet ad ministerium
altaris accedere, nisi cujus castitas ante suscepimus mini-
sterium fuerit approbata.

1 ¶ Mala] Vox ista absit a Polycapo, & aliquet verius Gra-
tiani codicibus.

2 pars. Causa vero hujus institutionis munditia sacerdotiorum
fuit, ut libere cunctis diebus oratione possem vacare. Scenit (a
c. Paulus ait) ab uxoriibus est regendum, ut expeditius orationis
vacuum ministeri utique alteru, quibus quotidiana necessitas oratio
incumbit, mo quam conjugis officio vacare permittitur.

C. II. ¶ Sacerdotibus semper castitas obser-
vanda precipit.

Unde Beda in comment. super Lucam, ad
cap. 1. ait.

Sacerdotibus d, ut semper altari queant assistere, sem-
per ab uxoriibus continendum, semper castitas obser-
vanda precipit.

C. III. ¶ Qui divinis sacramentis inservi-
unt, contiuentes esse oportet.

Item in concilio Carthaginensi 11. cap. 2.
Eпископы e, presbyteros, & diaconos ita placuerunt
Edecati sacros antifites, ac Dei sacerdores) nec non &
levitas, vel qui sacramentis divinis inserviunt, conti-
nentes esse in omnibus.

C. IV. ¶ Sacerdotes, & Levita cum uxoriibus
suis miseri non debent.
Item Innocentius 1. Vñtricis Rothom. episcopo-
po, epist. 2. cap. 9.

T Enere f debet omnino ecclæsia, ut sacerdotes, & Le-
vita cum uxoriibus suis non miscentur, quia min-
isterii quotidiani necessitatibus occupantur. Scriptum
est enim, [Sanctis fore, quoniam & ego sanctus sum, Dom-
inus Deus vester.] Nam si præfici temporibus anno vici
sua de templo Dei sacerdotess non discedebant) sicut &
Zacharia legimus. h) nec domum suam omnino tra-
gebant, quibus utique proper sibi successione, &
uxoris usus fuerat relaxatus, quia ex alia tribu, & pro-
terquam ex semine Aaron, ad sacerdotium nullus acci-
dere præcipiebatur & quanto magis hi sacerdotes, vel
Levita pudicitiam ex die ordinationis sue servare do-
bent, quibus vel sacerdotium, vel ministerium sine fu-
cessione est, nec præter dies, que vel à sacrificiis di-
nis, vel à baptismatis officio yacent.

C. V. PALEA.

N Am i sicut l. Paulus ad Corinthios m scribit, di-
cens, [Abstinete vos ad tempus, ut vacetis ora-
ni:] & hoc utiq; laicus præcepit, multo magis sacerdotes
quibus orandi, & sacrificandi juge sacrificium n eff, tem-
per debebunt ab hujusmodi confortio abstine.

1 ¶ Nam sicut] Hec palea in duabus Vaticanis (in quibus
solis reperiuntur) est conjuncta cum superiori capite, que

a Sup. distinct. 28. c. Nudham. b sic] orig. c. 1. Corin. d Pannorm. lib. 3. cap. 92. e 3. dist. 8. c. 2. c. 2. c. 3. in præterito. En-
norm. lib. 3. cap. 95. f Raba pe. cap. 29. Burch. lib. 2. cap. 11. g lib. 7. cap. 13.4. Ivo pars. 6. cap. 94. & cap. 19.4. Pannorm. lib. 3. cap. 95. g Levit. 11. h Luc. 1. i Numer. 18. k al. præceptus for-
I Ibidem continenter. Arscl. lib. 7. cap. 92. m 1. Cor. 7. n. officium.

admodum etiam in epistola Imitentur: & legitur. Nam si Paulus. Sed non est mutuatur, quoniam est initium capituli.

C. VI. q. Qui ab uxoris suis aliijent, ad sacrificia administrantur.

Item Exsuperio Toulano episcopo, epist. 3. c. r.

Eos 1 ad sacrificia fas sit admitti, qui vel cum uxori exerceant carnale officium.

¶ Eos] Apud Imitentur, & 3. distinct. ss. cap. Propositi, ubi hoc item est repetitum, legitur, neque eos ad sacrificia fas sit admitti, qui exerceat vel cum uxori carnale consuetudinem.

C. VII. q. Sacerdoti, cui est semper orandum, matrimonio semper est carentem.

Item Hieronymus contra Iovinianum, lib. r.

Si 1 laicus, & quicunque fidelis orare non potest, nisi careat officio conjugali, sacerdoti, cui semper pro populo offerenda sunt sacrificia, semper orandum est: si semper orandum est, ergo semper matrimonio carentem.

Quid autem Manichaeorum causa de conjugio 1 sacerdotum illud spredicatum sit, ex Gangreni concilio apparet, in quo cap. i. sic statutum legitur.

¶ De conjugio] Sequentem canonom Gratianum refringit ad conjugia sacerdotum, cum tamen in eo damnatio illi, qui omnino nuptias vituperabant, nec volebant aliquem Christianum etiam laicum, liberum operam dare. Nec sicut editus proprio contra Manichaeos, sed contra quandam Eusebium, qui humero erorum cum aliis mutui in Armenia disseminaverat. Est autem caput hoc idem cum capite, si quis nuptias, sup. dist. 30. sed ex alia verfone.

C. VIII. q. Anathema sit, qui nuptias vituperat.

Sic quis vituperat nuptias, & dormientem cum viro suo fidelem, ac religiosam detestatur, aut culpabilem estimat, velut, quia regnum Dei introire non possit, anathema sit.

C. IX. q. De eodem.

Item ex eodem, cap. 8. & 9.

Vicinque d' virginitatem custodiens, aut continetia studens, vel ut horrescens nuptias, nec propter hoc, quod bonum, & sanctum est, nomen virginitatis affluit, anathema sit.

3 pars. Potest & alter intelligi illud, quod in canone Apostolorum legitur, ut iste sit sensus capituli: [si quis docet sacerdotem uxori suam continentem,] non quam uxori in sacerdotio accipit, sed quam, dum adhuc esset laicus, vel in minoribus ordinibus constitutus, sibi copularit, cum qua continentiam proficiat, cum ad sacros ordines ascenderet; quam nullus debet concursum, hoc est, ab animo, & cura sua abficiere, quoniam necessaria provisio.

C. X. q. Minister altaris cum episcopis, & presbyteris eadem est lex continetur.

Probatus hic interpretatio auctoritate Leonis Papæ, qui epist. go. cap. 3. seribens Rustico Narbonensi episcopo ait.

Ex continentia eadem est altaris ministeris, que episcopis, atq; presbyteris: qui cum essent laici, sive lebentes, licet & uxores duere, & filios procreare poterunt, sed cum ad predictos pervenerint gradus, & caput eius non licere, quod licuit: Unde, ut de carnali hinc spirituali conjugium, oportet eos nec dimittere uxores, & quasi & non habeant, sic habere, quo & salva sit charitas, & cesserit opera nuptiarum.

a 3. distinct. ci. proposiſſi. Panorm. lib. 3. cap. 95. b Panorm. lib. 3. cap. 96. c. lib. 3. cap. 30. c. si quis nuptias. sup. distinct. 30. c. si quis & virginatatem ex alia verfone. Burch. lib. 5. cap. 61. Ico p. 7. c. 79. d. sup. dist. 30. c. si quis. Burch. lib. 2. c. 114. Ans. 1. 7. c. 135. & 6. c. 104. Polyc. 1. 4. tit. 31. Ivo p. 6. c. 62. Panorm. lib. 3. c. 100. e. 1. Corin. 7. f. m. collect. etiatis negotiorum.

C. XI. q. Episcopus, vel presbyter uxorem propriam a cura sua non abficiat.

Item Leo IX. i. contra epistolam Nicetas Abbatis.

O Mnino & confitemur non licere episcopo, presbitero, diacono, subdiacono propriam uxorem causa religionis abficiare a cura sua, scilicet, ut ei victum, & ventrum largiatur; non ut cum illa ex more carnaliter jaceat. Si & sanctos Apostolos legimus eisdem, beato Paulo Apostolo b dicente: [Nunquid non habemus 2. potestatem mulierem fororum circumducendi, sicut fratres Domini, & Cephas &.] Vnde insipiens, quia non dixit: [nunquid non habemus potestatem fororum mulierem amplectendi?] sed [circumducendi] scilicet ut de mercede predicationis sustentaretur ab eis: nec tamen forer deinceps inter eos carnale conjugium.

¶ Leo IX. j. Habet in response Humberi ad libellum Nicetus presbiteri, & monachii adversus Latinoseditum: quam responsione, cum nomine Leonis IX. cuius erat legatus, scripta patet recte nominis ipsius citari, sicut multa ex Emoni libro nomine Symmachii citata inveniuntur, sup. dist. 12. c. concilia. & 3. 40. dist. 2. non nos. & 8. dist. 2. c. nemo recte. s. quib. 4. cap. nonne & 9. q. 3. aliorum. Ac sup. dist. 22. nomine Nicolai citatur caput, omnes, quod habetur in oratione Petri Damiani.

¶ Nunquid non habemus] Varia sunt hijs loci interpretationes, quod inter alios B. Hieronymus in 1. libro contra Iovinianum ostendit.

Hinc & illud Gregorii [Presbiter quidam.] quod require ſ. dist. seq. cap. penulti. q. Ut igitur ex his auditoriaribus apparet, sacerdotes uxoris, quas in laicis habent, vel in minoribus ordinibus constituti filii legitimè copularunt, necessaria ministrare, debita vero reddere non valent.

4. pars. q. Sed obicitur illud Tripartita historiæ, libro 2. cap. 14..

C. XII. q. Dissensu Paphnutii Nicena synodus ministris constitutus, quod presbiteri cum suis uxoribus non dormirent.

Nicena synodus corrigit volens hominum vitam: in ecclesiis commorantium, posuit leges, quas canones vocamus, in quorum tractatu videbatur aliquibus introducere legem, ut episcopi, presbiteri, diaconi, & subdiaconi i. cum conjugibus, quas ante consecrationem duxerant, non dormirent. Surgens autem in medio Paphnutius confessus contradixit, honorabiles confessus nuptias, & castitatem effedicens, cum propria conjugi concubitu, suisq; concilio, natalem poneret legem, gravem esse asilens causam, quæ in ipsis, aut corum conjugibus occasio formacionis existet. Et hoc quidem Paphnutius (licet nupciarum esset inexpertus) exposuit: synodusque laudavit sententiam eius: & nihil ex hac parte fancivit: sed hoc in uniuscujus voluntate, non in necessitate dimisit.

¶ Et subdiaconi] In aliquo veteris codicibus, & in originali Socratis non sion die ista voces. Sozomenus tamen libro 22. habet tam Grac, quam in Latina veteri, & nova versione, ut etiam Nicophorus.

C. XIII. q. Non in perpetuum, sed tempore oblationis a complexu suarum uxorum sacerdotes abstineant.

Item Synodus sexta, cap. 15. lib. 3. c. 19.

Q Voniā r. in d Romani ordine canonis esse cognovimus traditum, eos qui ordinati e sunt diaconi, vel presbiteri, debere confiteri, quod iam suis non copularunt uxoris; nos antiquum sequentes canonem Apostolicæ diligentia, & constitutiones, sacerorum virorum legales nuptias modo valere volumus, multo

a Panorm. libro 3. cap. 115. b 1. Corin. 9. c. Panorm. libro 3. cap. 83. d Panorm. lib. 3. cap. 86. e. ordinandi. sed & glossum non est mutatum.

modo cum utoribus suis eorum connubia dissolventes; aut privantes eos familiaritate ad invicem in tempore opportuno. Quicunq; ergo diligens & inventus fuerit in subdiaconi ordinatione, aut diaconi, aut sacerdotali, hic nullo modo perhibetur ad talium ascenderem gradum pro utoris sua legitima cohabitatione. Nec etiam tempore ordinantis lux profiteri cogatur; quod abstineret a legali proprii utoris familiaritate. Item. ¶ Oportet eos, qui altari ministrant, in tempore oblationis & sanctorum continentis esse in omnibus; ut a Deo possint consequi, qui simpliciter postulant. ¶ Si quis igitur presumptus contra Apostolicos canones aliquos presbyteriorum & diaconorum privare contulerit, & communione legalis utoris, deponatur. Similiter & presbyter aut diaconus, qui religionis causa utorum suam expellit, excommunicetur: si vero in hoc permanferit, deponatur.

¶ [Quoniam] Gracis habetur: inquit ceteris p[ro]p[ter]eis
ut curia cu[m] rege regeret. magis dicitur diaconi p[ro]p[ter]eis.
id est, Quoniam in Romana ecclesia loco canonis traditi-
tum esse cognovimus. Hanc vero ecclesie Romanae tra-
ditionem non solum B. Hieronymus contra Iovinianum, Humber-
nus supra citatus, & alii Latini scriptores defendunt, sed etiam Balzamon in explanatione huius canonis satis apter probat. Ver-
rum de omnibus huiusmodi canonibus, qui sexta synodo adscri-
buntur, quid sit sententia, ad c. Habet librum, dist. 19, sive ex-
pli-
cationem sicut.

Hoc autem ex loco intelligendum est. Orientalis enim ecclesia
(cui sexta synodus regulam vivendi prescrivit) votum castitatu[m] in
ministro altari non suscepit.

C. XLI. q. Occidentalium, non orientalis eccl[esi]as
sia castitatis obtulit votum.

Vnde Stephanus Papa ait in prima astio fynodi,
ab ipso in Basilica Lateranensi con-
gregata.

¶ A Litera e[st] se orientalium traditio habet ecclesiarum,
ps aliter hujus sancte Romanae ecclesie. Nam earum
sacerdotes, diaconi, atque subdiaconi in matrimonio i[nt] co-
pulantur: istius autem ecclesia, vel occidentalium nullus
sacerdotum subdiaconus usque ad episcopum li-
centiam habet conjugium fortidi.

¶ [Matrimonio] Ide[em], possunt simul esse in sacris ordinibus, & matrimonio juncti. Nam neque illi, postquam ad sacros or-
dines ascendentes, habeat contraria matrimonium.

¶ Similiter & capitulum Nicolai ex loco consideratur, quia
gens Bulgariorum dicitur ad fidem conversa, propositum sacra
religionis ex integrum assiduum nundum dederat. ¶ Quid autem
in c. 6. fynodi, presbyter non legitimus, & nuptia detentus, punitor,
non legales nuptiae secunde intelligendissimae, à quibus autoritas
ecclesie sacerdos quidlibet debet esse immunit. Illud autem Gan-
grensis concilius: [Si f[est]e qui discernit presbyterum conjugatum, &c.] similiter intelligendum est vel localiter tradition, vel conjugatus
ab ea appellatur, quam ante tempus ordinantis f[est]e dicerat. Illud
quoque Martini & Papae: [si subdiaconus secundam duxerit uxori]
non dissimiliter intelligendum est. Primam enim uxorem
ante subdiaconatum habere permittit: quia definita, vel casti-
tatem professa, promovet iste ad subdiaconatum. Propositus
autem, si secundas desideravit nuptias, sententia Martini Pp.
subiacebit.

DISTINCTIO XXXII.

Servanda ergo continentia ab omnibus in sacris ordinibus constituta.

C. I. q. Negat etiam subdiaconis connubium conceditur.

a. Lige dignus, sed ob glossam non est mutatum. b. altera-
tionis. c. Pann. 13. c. 64. d. sup. 28. dist. 2. ult. e. sup. 28.
dist. c. presbyter. f. sup. 28. dist. c. si quia. g. 7. 24. dist. c. si
subdiaconus, ex Martino Bracarense.

Vnde Leo Papa ad Anastasiū epist. 22.
cap. 3. & 4. ait.

Omnium a sacerdotum tam excellens est electio, ut
pa in illis tamen habeantur illicita. Nam cum extra ele-
ctorum ordinem constitutis, nuptiarum societati &
procreationi filiorum sit liberum, ad exhiben-
dam tamen perfecte continentia puritatem, nec sub-
diaconis, quidem conubium carnale conceditur, ut
& qui habent, sint tanquam non habentes, & qui non
habent, permaneant singulares. Quod si in hoc or-
dine, qui quartus est a capite, eligimus est custodiri, quanto
magis in primo, vel in secundo, tertiove servan-
dorum est ne aut Levitico ministerio, aut presbyterali
honore, aut episcopali excellentiis quisquam idoneus
existimat, qui fea voluntate utorum i[n] necdum fratre
detegitur.

¶ Vxoria] Secundum datum est ex epistola Leonis, & ceteris
collegetibus, praterquam Ivone in part. 6. cap. 48, nam ibi est, ut
area apud Gratianum, luxuriz. Ex isto autem epistola locu[m]
fenditur eo quoque tempore in multis ecclesiis sam fuisse consuetudine,
ut subdiaconi a propriis utoribus abstineant. Quod tam
ante B. Gregorium non erat generatum omnibus ecclesiis preceptum,
quippe cum in Sicilia aliter observaretur. c. nullum, sup. dist. 28. Et
ante triennium dist. 31.

C. II. PALEA.

Item Gregorius Leonis Epis. Catir.
lib. 3. epist. 34.

Multorum, & relatione compimeris, hanc apud vos
olim consuetudinem temuisse, ut subdiaconi suis li-
cite miscentur utoribus. Quod ne denuo quisquam
prafumeret, a servo Dei fedis nostra diaconi ex auctoritate
nostris deceperit, est isto modo prohibitum, ut eodem
tempore, ii qui jam utoribus fuerant copulati, unum
duobus eligerent, id est, aut a suis utoribus abstinenter,
aut certe ministrare nulla ratione prafumerent. Et quantum
dicunt, Speciosus tunc subdiaconus pro hac re a
administratione se suspendit officio, & usq[ue] in obitus su[us]
tempus, notarii quidem gestit officium, & a ministerio
quod subdiaconum oportuerat exhibere, cessavit, & post
aliqua. ¶ De cetero vero fraternalis sua sit omnibus
sollicita, ut quos ad hociam officium contingit promovi-
peri, horum quād maxime diligenter inspiciat, ne si uxori
habent, miscent se cum eis licentia potiantur, sed ad similitudinem Apostolice sedis, eos cumda obseruantur
nihilominus distinctione constitut.

C. III. q. Extra sacros ordines constituti du-
cant utorum, & ab ecclesia stipendiaria acipient.

Item Gregorius Augustino Anglorum episcop.
cap. 2. ad secundam interrogatio-
nem.

Sed qui vero sunt clericis extra sacros ordines confi-
stituti, qui se continere non possunt fori uxores do-
bent, & stipendia sua exterius accipere, quia & de cil-
dem patribus, de quibus praefatissimus, novimus scien-
tia, quod dividebatur singulis, prout cuique oper-
erat. De eorum ergo stipendiis cograndum atque pro-
videndum est, & sub eccl[esi]astica regula sunt tenenda
ut bonis moribus vivant, & canendis psalmis invigilant
& ab omnibus illicitis cor, & linguam, & corpus Deo
auctore conservent.

C. IV. q. Subdiaconi utorum ducent
non licet.

a. Burch. lib. 1. cap. 5. & lib. 2. cap. 148. Ansel. lib. 7. cap. 157. &
lib. 6. cap. 15. in fin. Iv[er] part. 5. c. 59. & p. 6. c. 98. Et 221. Pann. lib. 2.
cap. 100. b. al. non voluntur ad culpam. c. 1. 27. q. 2. Ansel.
cap. 158. Polyc. lib. 4. tit. 31. d. 1. 20. q. 1. quia tua. e. si qua. f. part. 6. cap. 16. Pannorm. lib. 3. cap. 107. g. Ali. 2.